

РЕШЕНИЕ

№ 6

гр. Габрово, 16.02.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

ОКРЪЖЕН СЪД – ГАБРОВО в закрито заседание на шестнадесети февруари през две хиляди двадесет и трета година в следния състав:

Председател: Симона Миланези

като разглежда докладваното от Симона Миланези Търговско дело № 20234200900001 по описа за 2023 година

И за да се произнесе, взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 25 и сл. от ЗТРРЮЛНЦ.

Образувано е по жалба от "Рамово" ЕООД, гр. Севлиево, обл. Габрово, ЕИК 131334522, чрез пълномощника адв. Ц. К., против постановления отказ № 20221222163140-2/04.01.2023 г. на длъжностното лице по регистрация при АВ, с който е отказано вписването на обстоятелства по чл. 63, ал. 1 и ал. 4 от Закона за мерките срещу изпирането на пари /ЗМИП/ по партидата на дружеството по заявление вх. № 20221222163140/22.12.2022 г., а именно: вписване на действителните собственици на учреденото на територията на РБ юридическо лице, поради неизпълнение в срок на указанията на ДЛР за представяне на декларация с нотариална заверка на подписа по чл. 63, ал. 4 от ЗМИП, в която да се посочени размера на правата на действителните собственици, съгласно § 2 от ПЗР на ЗМИП.

В жалбата се излагат подробни доводи, че отказът е незаконосъобразен. Твърди се, че в приложената към заявлението декларацията по чл. 63 от ЗМИП трите физически лица, декларирани като действителни собственици – Д.Б., С.Б. и Л.Р., е посочено, че всеки един от тях е лице „което пряко или косвено притежава достатъчен процент от акциите, дяловете или право на глас, включително посредством държане на акции на приносител, съгласно § 2, ал. 1, т. 1 от ЗПИ“, а относно притежаваните права за всеки един от тях е декларирано, че „има право да упражнява или упражнява значително влияние или контрол над "Minerali Industriali S.r.l. Италия", поради което неправилно е дадено указание от ДЛР при АВ да се представи декларация, в която да се посочи размера на правата на действителните собственици. Обхватът на проверката в охранителното производство се ограничава до проверка дали съществува заявеното за вписване обстоятелство и съответствието му със

закона, което се установява от представената нотариално заверена декларация. Анализира се нормативната уредба и дефиницията на § 2 от ДР на ЗМИП за действителни собственици, като се излага твърдение, че законът не изисква да се сочи какъв е размера на притежаваните права, а е достатъчно да съществуват достатъчно индикации за размера на правата на действителните собственици, като никъде не е предвидена дефиниция, а се ползва само термина „индикация за пряко притежание“ и няма изискване в закона за деклариране на точно определен „размер“, а е въведена индикация да е най- малко 25 на сто. Моли се, съдът да постанови решение по реда на чл. 25 от ЗТРРЮЛНЦ, с което да отмени отказа на длъжностното лице по регистрацията и даде задължителни указания на Агенцията по вписванията да извърши исканото вписване.

В отговора на жалбата процесуалният представител на АВ оспорва същата по подробно изложени аргументи и моли същата да бъде оставена без уважение. Претендират се разноските за юрисконсултско възнаграждение.

Жалбата е подадена в срок чрез Агенцията по вписванията, срещу подлежащ на обжалване акт, от легитимирано лице, поради което същата е процесуални допустима.

Окръжният съд като прецени доводите, изложени в жалбата и доказателствата по делото, намира, че жалбата е неоснователна и следва да бъде оставена без уважение, като бъде потвърден обжалвания отказ по реда на чл. 24 от ЗТРРЮЛНЦ.

Характерът на производството по обжалване на постановените откази от длъжностните лица по регистрация към АВ е контролно-отменителен и съдът следва да извърши проверка дали правилно и законосъобразно съответното длъжностно лице е приело, че липсват предпоставките за извършване на исканото вписване, заличаване или обявяване съгласно чл. 21 от ЗТРРЮЛНЦ.

За да постанови обжалвания отказ № 20221222163140-2/04.01.2023г., длъжностното лице по регистрация е приело, че в представените документи, а именно приложената към заявлението декларация с нотариална заверка на подписа по чл. 63, ал. 4 от ЗМИП, не е посочен размера на правата на действителните собственици съгласно § 2 от ПЗР на ЗМИП, с оглед на което са дадени указания на заявителя да отстрани констатираното от ДЛР, което не е изпълнено в срок.

Съгласно чл. 61, ал. 1 от ЗМИП учредените на територията на Република България ЮЛ и други правни образувания и физическите лица за контакт по чл. 63, ал. 4, т. 3 от закона, са длъжни да получават, да разполагат и да предоставят в определените по закон случаи подходяща, точна и актуална информация относно ФЛ, които са техни действителни собственици, включително с подробни данни относно притежаваните от тях права. Съгласно чл. 63, ал. 1 информацията и данните по чл. 61, ал. 1 от ЗМИП се вписват по партидите на учредените на територията на РБ ЮЛ и други правни

образувания в ТР и Регистъра на ЮЛНЦ и Законът за регистър БУЛСТАТ. В съответния регистър се вписват посочените данни съгласно ал. 4 на чл. 63 от ЗМИП с декларация, чиято форма и съдържание се определят от правилника за прилагане на закона. Съгласно чл. 63, ал. 5 от ЗМИП учредените на територията на РБ ЮЛ и други правни образувания, с изключение на ЕТ, са длъжни да заявят за вписване съгласно ал. 1 действителните си собственици по § 2 от ПЗР на закона, ако същите не са вписани като съдружници или еднолични собственици на капитала по партидите им. § 2 от ДР на ЗМИП дава дефиниция на "действителен собственик", което лице по тази дефиниция следва да отговарят най-малко на някое от посочените в § 2, ал. 1 от ПЗР условия, измежду които е и притежаването на акционерно или дялово участие най-малко 25 на сто от ЮЛ или друго правно образувание.

От представената нотариално заверена декларация по чл. 63, ал. 4 от ЗМИП (л. 54 от т.д. № 1/23 г. на ГБОС), в която е декларирано, че действителните собственици "притежават косвено достатъчен процент от дяловете на дружеството", не може да бъде установено дали посочените лица в декларацията отговарят на дефиницията на "действителен собственик" по смисъла на § 2, ал. 1 от ПЗР на закона. Правилно ДЛР е дало указание на заявителя да представи съответна декларация с нотариална заверка на подписа, в която да е посочен размерът на правата на действителните собственици, съгласно § 2 от ПЗР на ЗМИП, което указание не е изпълнено от същия в определения срок. Предвид изложеното и при извършената проверка от окръжния съд за правилност и законосъобразност на обжалвания отказ като цяло, липсват предпоставките за извършване на исканото вписване с оглед изискванията на ЗТРРЮЛНЦ.

По направеното искане за присъждане на разноски от страна на представителя на АВ, съдът намира, че същото следва да се остави без уважение. Независимо от неоснователността на жалбата, в полза на Агенцията по вписванията не се поражда право на присъждане на съдебни разноски. И след измененията на чл. 25, ал. 6 от ЗТРРЮЛНЦ предвижда съдът да присъжда разноски на страните по реда на ГПК, а последният нормативен акт с процесуален характер е категоричен в това че: сторените в рамките на охранително производство разноски остават в тежест на молителя –чл. 541 от ГПК. Производството по чл. 25 ЗТРРЮЛНЦ и след измененията има охранителен, а не исков характер. То остава едностранно такова, тъй като произнасянето по молба за вписване/ обявяване засяга единствено и само правната сфера на лицето, направило искането за вписване. Правната сфера на регистърния орган по никакъв начин не се засяга от произнасянето, затова и възможността на АВ да даде становище по депозирана жалба и да получи препис от постановено решение по жалбата не ѝ придава качеството страна в производството по чл. 25 от ЗТРРЮЛНЦ. Това производство запазва едностранния си характер, поради което и независимо от изхода му разноски не могат да бъдат присъдени по реда на чл. 81 във вр. с чл. 78 от ГПК с крайния съдебен акт. Следва да се отбележи, че съдът се произнася с изричен

диспозитив само, когато присъжда разноси (те не са част от спорния предмет), затова при неоснователност на искането, по същото съдът не дължи произнасяне за отхвърлянето му с диспозитива на крайния акт.

Воден от гореизложеното, Габровският окръжен съд

РЕШИ:

ПОТВЪРЖДАВА на основание чл. 25 ЗТРРЮЛНЦ постановения отказ № 20221222163140-2/04.01.2023 г. на длъжностното лице по регистрация при АВ, с който е отказано вписването на обстоятелства по чл. 63, ал. 1 и ал. 4 от Закона за мерките срещу изпирането на пари /ЗМИП/ по партидата на дружеството по заявление вх. № 20221222163140/22.12.2022 г., а именно: вписване на действителните собственици на учреденото на територията на РБ юридическо лице, поради неизпълнение в срок на указанията на ДЛР за представяне на декларация с нотариална заверка на подписа по чл. 63, ал. 4 от ЗМИП, в която да се посочени размера на правата на действителните собственици, съгласно § 2 от ПЗР на ЗМИ.

Решението подлежи на обжалване пред Апелативен съд - Велико Търново в 7-мо дневен срок от съобщението му.

Съдия при Окръжен съд – Габрово: _____